

Colau i Maragall surten il·lesos d'un debat decisiu a Barcelona sense protagonisme per als pactes

Els dos màxims aspirants a la victòria en les eleccions de diumenge se ceneixen al guió i repel·leixen els atacs en un duel a TV3 i Catalunya Ràdio

Debat dels candidats a Barcelona a TV3 | ACN

Les eleccions municipals a Barcelona arriben al seu desenllaç en un frec a frec renyit (<https://www.naciodigital.cat/noticia/180078/allunya/acosta/colau/maragall/pacte/govern>) entre Ada Colau, alcaldessa i candidata de Barcelona en Comú, i Ernest Maragall, alcaldable d'ERC. Així ho apunten les enquestes i així ho evidencien els mateixos protagonistes. Colau ha polaritzat el tram final de campanya -en un clar canvi d'estratègia- i aquest dimarts, en el debat de TV3, no s'ha estalviat retrets al dirigent republicà. El resultat del pols electoral entre tots dos determinarà qui serà el futur alcalde o alcaldessa de la capital catalana.

La contesa a la televisió i a la ràdio públiques -que arriba just després de la constitució de les Corts espanyoles, amb protagonisme pels presos polítics- (<https://www.naciodigital.cat/noticia/180335/legislatura/espanyola/arrenca/amb/tensio/pilota/teulada/sanchez>) s'endevina decisiva tenint en compte la bossa d'indecisos. I el duel dialèctic entre aspirants a l'alcaldia ha constatat que Colau centra les crítiques dels aspirants a destronar-la i que Maragall intenta no prendre mal en el tram final de la campanya, pels bons auguris dels sondejors. L'habitatge, la seguretat, el procés i la repressió, la mobilitat i el medi ambient han centrat la majoria d'intervencions dels alcaldables. Els pactes postelectorals, en canvi, han tingut un protagonisme residual en el debat de TV3.

ADA COLAU (Barcelona en Comú): Centrada

A favor

Amb més concreció que els rivals en el desplegament de propostes -per la reivindicació de l'obra de govern-, ha intentat cenyir el debat a les mesures en clau municipal. Ha recordat el motor d'iniciativa pública desplegat a l'Ajuntament, i la lluita contra l'especulació i els lobbys. En habitatge, ha estat més creïble que els adversaris quan ha enumerat accions concretes -tot i les crítiques per la situació del mercat immobiliari a Barcelona-, i ha recriminat als socis del Govern de la Generalitat haver presentat una proposta diluïda i en període electoral. Ha estat especialment incisiva amb l'"antiga Convergència" -així s'ha referit a Junts per Catalunya- per diferenciar-se del govern de Xavier Trias, a qui ha culpats del "descontrol" heretat. Ha estat més diàfana que la resta en el compromís contra la contaminació i la construcció de la ciutat sostenible.

En contra

Ha intentat mostrar complicitat des del primer moment en el capítol de lluita contra repressió, en el qual l'Ajuntament de Barcelona ha tingut un paper actiu. Però ha patit quan el debat ha virat cap a la carpeta nacional, víctima com és dels atacs dels partits independentistes -especialment d'Elsa Artadi-, i també dels unionistes, tant de Jaume Collboni com de Manuel Valls. Quan ha estat interpel·lada, ha preferit buscar el cos a cos amb el candidat de PSC i la seva falta de compromís per respondre a la repressió, per definir l'ADN sobiranista. El missatge, però, no ha estat nítid, pels equilibris que li reclama el propi espai polític que capitaneja. En seguretat, no ha trobat la manera de defensar les decisions preses més enllà de denunciar l'immobilisme del Govern per la falta d'efectius dels Mossos d'Esquadra a Barcelona.

La frase: "La Generalitat ha retallat un 40% el pressupost en habitatge a Barcelona i ens deuen 1.000 pisos d'emergència".

ERNEST MARAGALL (ERC): Mesurat

A favor

No ha pres mal, la qual cosa, en un debat en plena recta final de campanya, és rellevant quan s'està liderant les enquestes. Inatacable en la lluita contra la repressió -encara més després de les imatges d'Oriol Junqueras al Congrés dels Diputats-, ha anat contemporitzant per acabar sense ferides irreversibles. Ha buscat el cos a cos amb el PSC per la situació dels presos i ha alertat de la possibilitat que la capital es converteixi en "moneda de canvi" davant de possibles pactes a l'Estat. Ja li queda menys per acabar una campanya en què haurà sobreviscut sense deixar la *pole position*.

En contra

La posició perifèrica en el debat, conservadora en molts trams, li ha impedit desplegar les propostes i plantejar un projecte de futur per la ciutat. No ha estat concret a l'hora de traçar el full de ruta nacional per la ciutat i s'ha limitat a dir que es pot "parlar de tot" amb JxCat, els comuns i la CUP. "Hem de recuperar el rumb", ha assenyalat Maragall, tot i que no ha detallat cap objectiu concret de cara a la propera legislatura. Potser perquè el Govern del qual formava part fins fa uns mesos tampoc l'acaba de tenir clar.

La frase: "Barcelona és a punt de convertir-se en moneda de canvi entre Podem i PSOE".

ELSA ARTADI (Junts per Catalunya): Decidida

A favor

La contundència amb Colau per l'habitatge, la seguretat i el procés. La candidata de JxCat necessita encarar la recta final com una rival creïble per a l'alcaldesa, malgrat les dificultats per emergir a les enquestes, i ho ha buscat de totes les maneres possibles. El coneixement de les dades i de la maquinària del Govern li han permès solvència en els duels dialèctics. Aquesta vegada ha amagat tota agressivitat contra Maragall, a diferència del debat de Betevé i d'altres declaracions en campanya que han enterbolit la relació -una vegada més- entre JxCat i ERC. Molt atenta a qualsevol polèmica, ha estat la primera en saltar quan Bou ha menystingut els ferits de l'1-O i ha marcat de prop l'alcaldesa cada vegada que atacava el Govern per la seva gestió.

En contra

Les dificultats per posicionar-se com a tercera en discòrdia entre Colau i Maragall, els dos rivals que van frec a frec a les enquestes. Ha atacat Collboni, el seu principal rival per la tercera plaça, però el candidat del PSC ha preferit centrar-se en els seus rivals. Necessitarà un revulsiu en els propers dies per tal d'aconseguir l'anomenat "efecte remuntada" i vincular els seus resultats a la sort de Carles Puigdemont si vol entrar a formar part del proper govern municipal, sempre i quan l'artimètica ho permeti. Aquest cop, almenys, no ha volat ponts amb Maragall. Amb Colau ni es planteja pactar.

La frase: "Senyor Collboni, vostè està al costat de la repressió i no de les víctimes".

JAUME COLLBONI (PSC): Ambició

A favor

La tendència positiva que li dibuixen les enquestes l'ha fet exhibir confiança en tots els duels particulars. Projecta -o almenys així ho intenta- imatge d'alcaldable a cavall dels bons resultats del PSOE i d'un cycle electoral sota la influència de Pedro Sánchez. Ha marcat distàncies amb Colau -un dels seus principals afluents de vot si vol superar els quatre regidors actuals- i, per descomptat, amb l'independentisme. Sòlid en el duel contra Manuel Valls, a qui ha superat en les últimes setmanes i a qui ja no veu com un rival per accedir a l'alcaldia. La tendència és alcista i ha evitat els errors flagrants amb missatges que portava preparats de casa, intentant posicionar-se com a garant d'un govern progressista però no sobiranista que "que dialogui amb tothom". Ja es veurà.

En contra

La negativa a assumir els errors del 155 i de la repressió de l'1-O, avalada directa o indirectament pel socialisme espanyol, li dificulten l'arribada a acords després de les eleccions. Tampoc suposa creïble, per ara, la defensa del diàleg entre l'Estat i la Generalitat: de moment, els únics gestos que pot exhibir són dos nomenaments, els de Meritxell Batet al Congrés i Manuel Cruz al Senat, als quals ha elogiat pel fet de ser catalans. Les crítiques a Colau dificulten una futura entesa que ja ve marcada pel trencament del pacte municipal posterior a l'aplicació del 155. Encara que sigui optimista i exerceixi com a alcalde *in pectore* amb un punt prefabricat, ho tindrà difícil.

La frase: "Al senyor Valls li vull dir una cosa: la gran diferència és que jo guanyaré les eleccions i vostè no".

Debat dels candidats a Barcelona a TV3 Foto: ACN

MANUEL VALLS (Barcelona pel Canvi-Cs): Experimentat

A favor

Segur i amb mili en el cos a cos polític, des del primer minut ha deixat clara quina és la seva proposta estrella: fer un canvi de rumb en matèria de seguretat. Ha reivindicat l'experiència política per acabar amb el top manta en 90 dies i prometre "tolerància zero" amb la delinqüència, propostes aplaudides pel seu electorat. Ha recordat que és la primera preocupació dels barcelonins -ho diu el baròmetre municipal- i que afecta "totes les classes socials". Ha demostrat tenir les idees clares també per projectar-se com a alternativa al "populisme" de Colau i al "separatisme" de Maragall -així s'hi ha referit-, per bé que no sempre ha disposat de la centralitat perseguida. En la crítica a l'independentisme ha coincidit amb Collboni, amb qui precisament pretén pactar.

En contra

El seu taló d'Aquil·les continua sent el seu aterratge com a paracaigudista i que no figura en les travesses de futur alcalde. Li ha recordat el mateix Collboni -el seu possible únic aliat per sumar-, a qui ha intentat rebatre amb el missatge que té un projecte de ciutat "clar". La convicció que ha demostrat en la recepta pròpia de seguretat no l'ha mostrada en els plans per atendre un altre problema capital per als barcelonins, l'habitatge. Tan sols ha concretat les intencions de pactar amb el sector privat, sense entrar en el fons de les mesures per frenar l'auge de preus. Ha estat oportunista per utilitzar els problemes de salut de la seva família -com el vincle amb la droga de la seva germana- com a argument electoralista.

La frase: "La meva germana viu en aquest ciutat, i la vaig veure caure en la droga".

JOSEP BOU (PP): Descol·locat

A favor

Diferent a l'arquetip de candidat, ha fugit del guió que marquen els protocols dels debats electorals. S'ha mostrat planer, que no sempre és sinònim de transmetre un missatge comprensible i proper. Pensant en el seu electorat, ha buscat defensar el paper de Barcelona com a ciutat segura i compromesa amb el projecte d'Espanya -lluïa una polsera amb la bandera espanyola-, per bé que ha errat quan s'ha referit a dates de manifestacions i estadístiques en seguretat.

En contra

Dubitatiu en el relat i impetuós interpel·lant els adversaris, només s'ha sabut definir per oposició als rivals, inconsistents com han semblat les pròpies propostes. Ha fet referències vagues a crear una "Barcelona unida" per superar la proposta independentista i el govern Colau. Sense un projecte clar, ha estat descol·locat de principi a final. Quan ha intervingut, ha despertat somriures murrís de la resta de candidats. És el cap de cartell que genera menys credibilitat.

La frase: "Gràcies a Déu, l'1 d'octubre no va passar res".

ANNA SALIENTE (CUP): Conciliadora

A favor

El to conciliador amb la resta de formacions independentistes i sobiranistes, evitant els retrets que han aparegut sovint entre JxCat, ERC i la CUP a la cambra catalana. Amb un estil pausat i didàctic, Saliente ha ressaltat la necessitat de "recuperar l'esperit de l'1-O" i ha ofert, un cop més, unitat estratègica a Artadi i a Maragall, sense deixar d'estendre la mà a Colau. Tant el candidat republicà com la número dos de Quim Forn han acceptat la possibilitat d'entendre's, tot i que aquest intent d'unitat queda pendent per després del 26-M. En clau d'habitatge, ha fet servir les paraules més contundents: "Hem de fer fora els fons immobiliaris perquè ens estimem Barcelona i les seves veïnes".

En contra

Aïllada de la lluita per la victòria, centrada en mantenir la posició i no perdre la representació a l'Ajuntament, la candidata de la CUP ha quedat apartada de bona part del xoc enter candidats i, a diferència d'altres caps de cartell anticapitalistes en anteriors convocatòries, no ha protagonitzat moments viralitzables més enllà de la constatació que Bou -hiperactiu com sempre- era militant de Fuerza Nueva.

La frase: "Apostem per recuperar l'esperit de l'1-O"